

andre. Til generaldirektørens forbløffelse kunne jeg pille tallene fra hinanden, og da han til sidst ikke rigtig kunne klare den mere, kunne han altså ikke undlade at gøre mig opmærksom på, at han var blevet sendt af sin trafikminister. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at DSB forud for denne udsendelse havde fået ordre til at opstille nogle regnskaber, der viste sådan og sådan. Det kan man jo altid gøre, for når det ligger 5-6-7-8 år frem i tiden, indgår der en masse hypoteser.

Jeg mener som andre ordførere, at udviklingen har vist, at de ting, der blev lagt til grund for de regnestykker, simpelt hen var pivgale; og det er da ikke altid bare sjovt at få ret i, at man har forudset og forudsagt noget sådant, men sådan gik det altså.

Så mener jeg i øvrigt, at historieskrivningen snart kan slutte, i hvert fald for andre end historikere. Det var og er, som flere ordførere har været inde på, en politisk afgørelse, et politisk ansvar. Jeg er meget tilfreds med, at V og K sammen med regeringspartierne i dag kan foreslå en fælles dagsorden; sådan bør det nok være. Jeg mener, at ministrene har gjort, hvad de kunne, og har svaret, hvad de burde, og så er der ellers ikke mere at »foretage« i sagen, som formanden plejer at sige, når møderne herinde slutter.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg beklager, at jeg kom til at nævne CD i min ordførertale. Jeg er da helt klar over nu, at hr. Arne Melchior har tordnet imod det salg – men jeg er også glad for at erfare, at hr. Arne Melchior hører efter, hvad der bliver sagt. Tak!

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Jeg skal indskrænke mig til nogle ganske få og små, men forhåbentlig præcise kommentarer til, hvad der er sagt her i dag.

Jeg siger for det første tak for den meget præcise, fair og rigtige gennemgang af sagen, som en række ordførere har præsteret i dag. Hr. Aage Frandsens, hr. Arne Melchior og hr. Frank Aaens gennemgang synes jeg var helt i overensstemmelse med, hvad der tegner det rigtige billede af denne sag.

Jeg synes også, man kan sige til ordføreren for forespørgerne, hr. Ole Donner, at det jo er interessant, som hr. Frank Aaen påpegede det, at Fremskridtspartiet stiller det ene spørgsmål efter det andet i spørgetiden, stiller skriftlige spørgsmål og indkalder det ene samråd efter det

andet om den her sag, og der er den ene forespørgsel efter den anden om sagen. Det eneste, Fremskridtspartiet ikke oplyser, er, at baggrunden for sagen jo, som hr. Frank Aaen sagde det, var en beslutning fra den daværende regering i modstrid med DSB's anbefaling om at sælge færgerne og indchartre nogle nye med det faste mål at få forbedringer af statsfinanserne, som var ganske nøje defineret til et antal hundrede millioner kroner. Det var efter en aftale med bl.a. Fremskridtspartiet. Det er et fantastisk forsøg på at smyge ansvaret af sig, som Fremskridtspartiet præsterer her.

Jeg synes, man må tage skarpt afstand fra det eksempel på dobbeltmoral, der her præsteres af Fremskridtspartiet, som fornægter sit politiske ansvar og prøver at smyge det af sig ved at lægge ansvaret på underordnede embedsmænd i DSB.

Hr. Ole Donner refererede til en rapport fra Rigsrevisionen, som er sendt til statsrevisorerne, og som jeg just har modtaget og fået lov til at udtale mig om, efter at statsrevisorerne holdt møde i går. Dér siges det meget præcist på side 12, sidste afsnit, at »uanset advokatens« – det er advokat Lars Svenning Andersens – »begrundelse, der koncentrerer sig meget om den retlige baggrund, har sagen efter Rigsrevisors opfattelse knap så meget drejet sig om overtrædelse af formelle regler som om den økonomiske ufornuft, der har præget færgeskiftet på Kattegat, som har medført tab for statskassen i en betydelig størrelsesorden«.

Her bliver det jo sort på hvidt udtrykkelig sagt, at der var tale om økonomisk ufornuft. Og når der var tale om økonomisk ufornuft, så kan det jo ikke nytte noget, at de, der har truffet beslutningerne om den økonomiske ufornuft, ikke vil påtage sig det politiske ansvar herfor.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg gerne sige, at hr. Aage Frandsen beskæftiger sig med statsrevisorerne bemærkninger i beretningen, og det kan da blive interessant i fremtiden at studere, om der virkelig er hul i lovgivningen osv. Jeg har måske lidt svært ved helt præcis at forstå, hvad det er, statsrevisorerne siger, men det er ligesom ikke et aktuelt emne, synes jeg, i den debat, vi har i dag. Det er jo mere fremadrettet.

Da må vi jo så diskutere, om der skulle være huller nogle steder. Jeg har svært ved at forestille mig, at der kan være hul i tjenstemandslovgivningen forstået på den måde, at tjenstemandslovgivningen ikke dækker personer, der fratræder tjenstemandsstillinger og overgår til